

GOD MET MENSEN

Er was eens een geleerde die veel boeken had geschreven over God.
Op een avond is hij zó moe van al dat schrijven
dat hij besluit om een wandeling langs het strand te maken.
Plotseling ziet hij daar een jongetje dat alsmaar heen en weer loopt
tussen de zee en het strand: de jongen heeft een kuil in het zand gegraven en nu is hij bezig
om die kuil met zeewater te vullen.
De geleerde ziet het even aan en vraagt dan: 'wat ben je toch aan het doen?'
'Ik' zegt het jongetje 'ben bezig de zee in mijn kuiltje te scheppen.'
'Maar dat is toch onzin' zegt de geleerde, 'die past er toch onmogelijk in?'
En dan wordt het jongetje opeens een wijsneus en zegt: 'jij bent toch zo vaak aan het
nadenken over allerlei dingen, zelfs over God en alles wat daarmee te maken heeft,
nou, dat vind ik onzin.
Ik denk,' zo zegt de jongen, 'dat de zee veel eerder in mijn kuiltje zal passen
dan het geheim van God in jouw verstand.'

Misschien kent u dit verhaal,
het is een legende en de oude man in het verhaal is de Heilige Augustinus,
een van de belangrijkste theologen van ons geloof.
Over God raak je eigenlijk nooit uitgesproken en gedacht, toen niet en nu niet,
maar Zijn wezenlijkste eigenschap lijkt wel:
HIJ GAAT MET MENSEN MEE.
Met u, met jou, met mij.
En allemaal zijn wij uitgenodigd mee te doen in Zijn beweging.
Iedere generatie doet het weer anders, maar ieder nieuw mensenkind wordt opgenomen
in de zelfde grote geschiedenis; die van God met mensen.

'Zeg niet dat de tijden slecht zijn' zegt dezelfde Augustinus
die het mysterie van Gods aanwezigheid in zijn hoofd probeerde te krijgen
en er in zijn studeerkamer niet in slaagde.
'De tijden zijn niet slecht, maar ieder mens wordt er op zijn eigen wijze op aangesproken
in zijn tijd gelovig te zijn, en er met alle mensen van goede wil een goede tijd van te maken'.

Hoe het verder zal gaan met de wereld en met de kerk
weten wij gelukkig niet, alleen dat ene weten we wel:
DAT GOD MET ZIJN VOLK VERDER WIL.
Moge ons dat bemoedigen in deze tijd,
waarin geloof en kerk soms lijken te verdampen in de wereld.

Marga klein Overmeen.